

Recenzja

dorobku twórczego, działalności artystycznej,
pracy naukowo – dydaktycznej oraz aktywności organizacyjnej
dr Małgorzaty Markiewicz
zatrudnionej Katedrze Intermediów,
w Instytucie Sztuki Mediów Uniwersytetu Pedagogicznego
w Krakowie opracowana w związku
Uchwałą nr. RDSzPiKDSz/7/2022 Rady Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie z dnia 18 marca 2022 r.

I Recenzja

Recenzja została zlecona przez Radę Dyscypliny Sztuk Plastycznych i Konserwacja Dzieł Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie działającej w oparciu o art. 18a ust. 5 pkt 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (z późniejszymi zmianami). Według pisma z Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie 18 marca 2022 r. została powołana komisja habilitacyjna, do której zostałem wyznaczony jako recenzent dorobku artystycznego i dydaktycznego Pani dr Małgorzaty Markiewicz oraz zrealizowanej przez nią pracy habilitacyjnej na podstawie przedstawionej dokumentacji.

Zgodnie z ustawą z dnia 14.03.2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach naukowych i tytule naukowym w zakresie sztuki [Dz. U. Z 2003 r. nr 65, poz. Dz. U. Z 2005 roku nr 64, poz. 1365, Dz. U. Z 2011 r. nr 84, poz. 445] Rada Dyscypliny Sztuk Plastycznych i Konserwacja Dzieł Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie ma uprawnienia do przeprowadzenia postępowania na stopień doktora habilitowanego sztuk plastycznych w dyscyplinie sztuki piękne.

Przesłana dokumentacja zgodnie z ustawą zawierała załączniki:

1. Dyplom nadania stopnia doktora Małgorzata Markiewicz
2. Małgorzata Markiewicz AUTOREFERAT_PODPISANY
3. Małgorzata Markiewicz WYKAZ OSIAGNIEC_PODPISANY
4. PODPISANE Dane_wnioskodawcy_MARKIEWICZ
5. PODPISANE Małgorzata MARKIEWICZ_ksiazka_kucharska_z_metaforami_domu_doktorat
6. Wniosek przewodni SKAN Markiewicz Małgorzata
7. Wniosek przewodni SKAN wypełniony Markiewicz Małgorzata

II Dane personalne i dane o postępowaniu

Małgorzata Markiewicz ukończyła Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie, uzyskała tytuł zawodowy plastyk, specjalność: wystawiennictwo. Pracę dyplomową w zakresie specjalności wystawiennictwo, jak również historii sztuki obroniła z wynikiem bardzo dobrym w 1999 roku. Absolwentka studiów magisterskich na Wydziale Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych im. Jana Matejki w Krakowie (1999–2004). Od drugiego roku studiów realizowała indywidualny program obejmujący zajęcia na następujących wydziałach: Malarstwo, Grafika oraz Formy Przemysłowe. Dyplom zatytułowany Fragment sieci współlistnienia zrealizowała w Pracowni Działań Intermedialnych pod kierunkiem prof. Antoniego Porczaka. Pracę broniła na wystawie: Natura w Sztuce prezentowanej w Galerii Bunkier Sztuki w maju 2004 roku. Dyplom otrzymała 31 maja 2004 roku z wynikiem bardzo dobrym. W związku z uzyskanymi w toku studiów ocenami, a także ze względu na ocenę pracy dyplomowej i egzaminu dyplomowego 30 czerwca 2004 roku został jej przyznany dyplom z wyróżnieniem. Recenzentem pracy był prof. ASP Zbigniew Sałaj. W 2015 roku ukończyła studia doktoranckie na ASP w Krakowie na Wydziale Rzeźby. Promotorem pracy był prof. ASP Zbigniew Sałaj. Stopień doktora w obszarze sztuki, dziedzinie sztuki plastyczne, dyscyplinie sztuki piękne uzyskała 13 października 2015 roku. Recenzentami pracy doktorskiej byli prof. ASP Piotr Kurka oraz prof. ASP Kamil Kuskowski. W 2013 roku była uczestniczką seminarium dla doktorantów na KTH Royal Institute of Technology (Królewski Instytut Techniczny) w Sztokholmie na Wydziale Architektury Critical Studies Design Studio prowadzonym przez prof. Hélène Frichot. Seminarium prowadzone było w języku angielskim. W latach 2014–2015 była studentką niezależnego rocznego kursu podyplomowego w Konstfack w Sztokholmie – Organising Discourse: In Crafts, Design and Architecture, prowadzonego przez Magnusa Ericsona. Kurs był prowadzony w języku angielskim i został zakończony egzaminem. W latach 2009–2015 była wykładowczynią Szkoły Artystycznego Projektowania Ubioru (SAPU) w Krakowie, gdzie prowadziła autorski przedmiot Warsztaty Eksperymentalne. Od 2014 roku była wykładowczynią Wydziału Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego im. Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie na stanowisku asystentki. W 2016 roku otrzymała stopień adiunkty,

obecnie pracuje w Katedrze Intermediów, w Instytucie Sztuki Mediów Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Od października 2021 roku Instytut Sztuki Mediów poprzez połączenie z Instytutem Grafiki i Wzornictwa stał się Instytutem Sztuki i Designu.

III Wniosek i uzasadnienie

Recenzja opracowana została:

1. W oparciu o przedstawiony przez Radę Doskonałości Naukowej dorobek artystyczny dr Małgorzaty Markiewicz.
2. W oparciu o katalog wystaw posiadany przez autora recenzji.

IV Praca Habilitacyjna / Autoreferat

Zgodnie z ustawą: Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce dr Małgorzata Markiewicz wskazuje cykl prac pod tytułem: (Nie) widzialność kobiet – seria 13 prac jako aspirujący do spełnienia warunków określonych w art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (dalej: ustawa z dnia 20 lipca 2018 r.). Na dzieło składa się: 1) Cieszę się bardzo, że Ci się udało (I am Very Glad that You Could Make It) – performans, dokumentacja fotograficzna i wideo. Solo performans w zagranicznej instytucji kultury The Photographers' Gallery w Londynie, czas trwania wideo 6,58', data dzienna rozpowszechnienia: 5 grudnia 2016. 2) Kuchnia oporu (Resistance Kitchen) – film wideo, rok powstania 2017, czas trwania 3,49', po raz pierwszy prezentowany na wystawie Gastronómki w Domu Norymberskim w Krakowie 8 marca 2017; prezentowany również na wystawie Home Strike galerii l'étrangère w Londynie 8 marca 2018. Wystawa kuratorowana przez Alexandrę Kokoli oraz Basię Sliwińską. Film prezentowany również na wystawie Feminał w Gdańskiej Galerii Miejskiej w kwietniu 2019 roku oraz ponownie w Domu Norymberskim w październiku 2019 roku. 3) Book Raider – film wideo, rok powstania 2019, czas trwania 12,42', kamera i montaż Grzegorz Mart, koncepcja scenariusza Małgorzata Markiewicz i Kamil Kuitkowski, główna postać w filmie Małgorzata Markiewicz. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. 4) Zeszyt z piosenkami – obiekt, rok powstania 2019, wymiary 32 × 23 × 1 cm, papier, kolaż, pismo maszynowe, rysunek. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. 5) Seria 12 rysunków, rok powstania 2019, papier ołówek, długopis, wymiary różne, około 45 × 32 cm. Prezentowane jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu

2019 roku. 6) Zeszyt z piosenkami. Zrobimy to same – autorski tekst, rok powstania 2019 roku. Prezentowany jako część wystawy indywidualnej Book Raider w Shefter Gallery w Krakowie oraz na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w Galerii Lokal_30 w Warszawie we wrześniu 2019 roku. Tekst został wydany w formie książeczki w wersji polskiej i angielskiej. Wymiary 10 × 13 cm, ten sam tekst został również opublikowany również w czasopiśmie „Wiadomości ASP” (2020, nr 88). 7) Meduza – obiekt, projekt oraz wykonanie Małgorzata Markiewicz, wymiary zmienne: 250 × 1000 × 1500 cm, materiały: wełna owcza, sizal, len, konopie, pakuły, akryl. Prezentowany na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej Twory ich fantazji są niezwykle, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020. 8) Eleonorze – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt: Małgorzata Markiewicz, wykonanie: Bernarda Rość. Prezentowana na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej Twory ich fantazji są niezwykle, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020. 9) Krystynie – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Bernarda Rość. Prezentowana na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej Twory ich fantazji są niezwykle, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020. 10) Halinie i Annie – tkanina dwuosnowowa, materiał: wełna, wymiary: 145 × 245 cm +/- 10 cm. Projekt Małgorzata Markiewicz, wykonanie Lucyna Kędzierska. Prezentowana na wystawie jubileuszowej Działy otwarte/Działy zamknięte z okazji 60-lecia istnienia Centralnego Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Praca znajdowała się w części poświęconej tkaninie artystycznej, zatytułowanej Twory ich fantazji są niezwykle, kuratorka Małgorzata Markiewicz. Otwarcie 5 listopada 2020. 11) Meduza – seria fotografii: 5 wielkoformatowych fotografii cyfrowych drukowanych na tkaninie, wymiary przeznaczone dla przestrzeni Landeszeughaus (zabytkowej zbrojowni z XVII wieku). Wymiary różne, formaty: 281 × 160 cm, 280 × 350 cm, 285 × 355 cm, 280 × 420 cm, 237 × 167 cm. Zostały zaprezentowane na wystawie indywidualnej, podsumowującej pobyt rezydencyjny w zagranicznej instytucji kultury, w galerii Atelier Schillerstraße oraz w Landeszeughaus w Grazu. Otwarcie 26 maja 2021. 12) Meduza – film wideo. Kamera i montaż Grzegorz Mart, dźwięk oraz śpiew Ola Koziół. Czas trwania 3,44’. Prezentowany na wystawie podsumowującej stypendium zagraniczne w galerii Atelier Schillerstraße w Grazu: maj 2021 oraz w galerii Triangle w Chicago: lipiec–wrzesień 2021 na wystawie indywidualnej – Medusa: Sensing-with and thinking-with the world, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwinska. 13) Meduza – wielkoformatowa fo-

tografia cyfrowa drukowana na tkaninie, w wymiarze dla przestrzeni Galerii Triangle, Riverside, Chicago. Wymiary: 450 × 300 cm prezentowana na wystawie indywidualnej – Medusa: Sensing-with and thinking-with the world, kuratorki: Sarah Beth Woods & Basia Sliwiska.

Dr Małgorzata Markiewicz napisała, że przedmiotem pracy habilitacyjnej pragnie uczynić wybór prac, które poruszają temat stereotypizacji ról przypisywanych kobietom oraz odnoszą się do problemu wykluczenia kobiet z głównych nurtów życia publicznego, szeroko rozumianego tekstu kultury oraz sztuki. Nadała im wspólny tytuł (Nie)widzialność kobiet. Interesuj się kwestionowaniem przyjętych schematów oraz nadchodzącą zmianą dotyczącą przywrócenia widzialności wszystkim niebędących białym mężczyzną oraz ponownego odczytania historii z uwzględnieniem wcześniej wykluczonych lub pomijanych. W wybranych i omówionych poniżej pracach porusza zagadnienie możliwości, jakie otwierają przed sobą kobiety, które zaczynają same o sobie mówić, zostawiać ślady i opowiadać z własnej perspektywy o własnych emocjach oraz doświadczeniach. Wybór prac, wskazanych jako osiągnięcia wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., eksploruje pojęcie arachnologii, czyli nauki o twórczej mocy kobiet, nie tylko artystek.

Wybrane prace wskazanych jako osiągnięcia wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. zaczyna performans Cieszę się bardzo, że Ci się udało (I Am Very Glad That You Could Make It) z 2016 roku prezentowany w The Photographers' Gallery w Londynie towarzyszący ekspozycji Feminist Avant-Garde of the 1970s. Następną artefaktem jest wideo Kuchnia oporu (Resistance Kitchen), pokazywany w Domu Norymberskim w Krakowie oraz w londyńskiej galerii l'étrangère. Na cykl wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. habilitantka ekspozycję indywidualną Book Raider prezentowaną w galerii Shefter Gallery w Krakowie. Były one także prezentowane na wystawie zbiorowej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag w galerii Lokal_30 na Warsaw Gallery Weekend. Do prac, wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r., dołączyła jeszcze cykl trzech tkanin podwójnych, wykonanych na Podlasiu według jej projektu, a także przestrzenną formę – tekstylną rzeźbę zatytułowaną Meduza. Prace te były wystawiane w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Meduza to seria fotografii oraz wide performansu prezentowane na solowej ekspozycji w Landeszeughaus oraz Atelier Schillerstraße w Grazu. Wielkoformatowa fotografia oraz film prezentowana była także na solowej ekspozycji w Galerii Triangle, Riverisde, Chicago w Stanach Zjednoczonych.

Performans Cieszę się bardzo, że Ci się udało stworzyła na zaproszenie The Photographers' Gallery w Londynie. Wydarzenie powstałe przy współpracy z galerią l'étrangère miało miejsce 5 grudnia 2016 roku³. Zaproszenie to pojawiło się po jej indywidualnej wystawie Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość? otwartej w kwietniu 2016 roku w galerii l'étrangère.

Reasumując. Większość prezentowanych przez Małgorzatę Markiewicz prac jest względnie

interesująca chociaż w moim mniemaniu nie nosi znamion znacznego wpływu na rozwój dyscypliny. Największe wątpliwości moralne i etyczne nosi praca pod tytułem Kuchnia oporu (Resistance Kitchen, 3,49'). Film Kuchnia oporu jak napisała habilitantka był bezpośrednią reakcją na rezygnację polskiego rządu z ratyfikacji Konwencji Rady Europy o zapobieganiu i zwalczaniu przemocy wobec kobiet i przemocy domowej, sporządzonej w Stambule dnia 11 maja 2011 roku, oraz na zawieszenie działalności niebieskiej linii, czyli telefonu zaufania dla osób doświadczających przemocy domowej, najczęściej kobiet i ich dzieci. Kobiety pozbawione legalnych narzędzi przeciwdziałania i przeciwstawiania się działaniom oprawców muszą szukać innych form obrony. Powołując się na wiedzę tajemną, siłę drzemącą w roślinach, chciałam pokazać, do czego można się posunąć w desperacji. To nie jest tak, że jako kobiety jesteśmy bezbronni. Mamy siłę, wiedzę i potencjał, aby walczyć. Kobiety przez pokolenia odcięte były od natury, a teraz zaczynają się ku niej zwracać. Pogląd, że jesteśmy jednym wielkim organizmem żyjącym w zależnościach i symbiozie, dociera do świadomości coraz większej grupy osób.

Tak jak powyżej wspomniałem praca ta wraz z komentarzem autorki wzbudza we mnie wątpliwości moralne i etyczne oraz prawne. Praca Kuchnia oporu oraz komentarz (tekst podkreślony) może nosić znamiona podżegania do popełnienia przestępstwa, co budzi mój niepokój. Jak wiadomo podżeganie jest jedną z form popełnienia przestępstwa i razem ze sprawstwem oraz pomocnictwem tworzy tzw. formy zjawiskowe. Zagadnienie podżegania zostało uregulowane w art. 18 § 2 Kodeksu karnego (dalej: k.k.) i oznacza sytuację, w której podżegający chce, by inna osoba dokonała czynu zabronionego i nakłania ją do tego. Mówiąc o nakłanianiu mamy na myśli działanie podżegającego, które jest skierowane do konkretnego podmiotu, gdyż w przypadku nakłaniania większej ilości osób sprawca popełni przestępstwo z art. 255 k.k. (tj. nawoływanie i pochwalanie przestępstwa). Za podżeganie sąd wymierza karę przewidzianą dla sprawstwa.

V Dorobek artystyczny i naukowy

Pani dr Małgorzata Markiewicz w swoim wykazie osiągnięć prezentuje sześćdziesiąt trzy realizacje artystyczne wykonane oraz upublicznionych po doktoracie, czyli od 2015 roku do 2021. **W 2021 habilitantka zrealizowała ich sześć:** 1. Moja matka, moja córka – udział w cyklu rozmów w ramach projektu o tym samym tytule prowadzonego przez Agnieszkę Bartak-Lisikiewicz oraz Magdalenę Ujmę. Wywiady zostały opublikowane na stronie BWA w Tarnowie. Data rozpowszechnienia 11 marca 2021. 2. Staying with the Trouble, Londyn: Austin/Desmond Fine Art we współpracy z galerią l'étran- gère, udział w wystawie zbiorowej. Prezentacja następujących prac – seria fotografii Paję- czyna oraz trzy fotografie z serii Kwiaty. Czas trwania wystawy: 8 marca–28 kwietnia 2021. 3. Love Letters, współpraca z zagranicznym ośrodkiem naukowym i kulturalnym Alma- nac – w osobach teoretyczek Basi Sliwinskiej (senior lecturer in cultural and historical studies, London College of Fashion, University of the Arts London) i Astrid

Korporaal (visiting lecturer at Sandberg Instituut Amsterdam, Research and symposium curator: Frames of Representation Film Festival' Institute Of Contemporary Arts London). Wystawa online oraz udział w aukcji prac na rzecz Strajku Kobiet. Czas trwania projektu: 10 kwietnia–2 lipca 2021. 4. Styria–Artist–in–Residence–Scholarship (St.A.i.R.) of the Regional Government of Styria 2021, rezydencja w Grazu – pobyt fundowany przez region Styrii dla zagranicznych artystów i artystek oraz teoretyków i teoretyczek w Grazu, kwiecień–maj 2021. 5. Wystawa indywidualna podsumowująca pobyt rezydencyjny, otwarta 26 maja 2021 w Landeszeughaus w Grazu oraz Artist Talk w galerii Atelier Schillerstraße w Grazu. Prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 6. Medusa, Sensing-with and thinking-with the world, wystawa indywidualna, czas trwania: 15 lipca–30 września 2021, Triangle, 42 East Ave, Riverside Stany Zjednoczone, kuratorowana przez Sarah Beth Woods & Basię Śliwińską. Prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. **W 2020 habilitantka zrealizowała ich dziesięć:** 1. Premierowy pokaz trzech filmów w ramach wystawy Matter of the Anthropocene w zagranicznej instytucji kultury – galerii Centrala w Birmingham. Były to 3 filmy wideo zrealizowane w Kenii latem 2019 roku we współpracy z Fundacją Razem Pamoja oraz Mathare Art Gallery. 2. Proste gesty, wystawa zbiorowa w BWA w Katowicach, wernisaż 21 lutego 2020, prezentacja fotografii TO o wymiarach 90 × 70 cm, wchodzącej w skład projektu Materia antropocenu (pokazywanego w Kenii latem 2019), oraz prezentacja wspólnej pracy – tkaniny Materia antropocenu moich studentek i studentów, wykonanej w ramach przedmiotu Projekty zespołowe. Praca została omówiona w rozdziale dotyczącym dydaktyki. 3. Maść Latawicy Małgorzaty, seria szklanych obiektów zawierających „maść do latania”, przygotowana dla projektu Remedy – wystawa zbiorowa organizowana przez Fundację Razem Pamoja, Kraków. 4. JaNaprawiaczka, Park Rzeźby na Bródnie, rezydencja oraz wystawa indywidualna podsumowująca działania artystyczne na Bródnie organizowane przez Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie w ramach cyklu Otwarte pole wyobraźni, sierpień–wrzesień 2020. 5. Odzyskiwanie widzialności – instrukcja nieposłuszeństwa, kolaż cyfrowy oraz instrukcja do wykonania performansu stworzona dla Centralnego Muzeum Sztuki w Przemyślu, według koncepcji Marcina Polaka. Zostałam jedną z pięciu osób fundujących Centralne Muzeum Sztuki przez podarowanie jednej z moich prac Odzyskiwanie widzialności – instrukcja nieposłuszeństwa w wersji cyfrowej oraz w postaci instrukcji działania do performansu. Inicjatywa utworzenia muzeum została poddana przez Marcina Polaka w ramach międzynarodowego projektu interdyscyplinarnego w przestrzeni miejskiej Przemyśla – Centrum światów jest tutaj. 6. Brama, która patrzy, autorska interpretacja bramy oraz furtki do zabytkowego domu w Rabce-Zdroju, zaprezentowana oficjalnie podczas otwarcia Domu Twórczego Kadenówka. Brama, która patrzy jest realizacją mo-

numentalną w przestrzeni publicznej. Wernisaż odbył się 24 września 2020. 7. Artysta/Artystka na co dzień, ARTzona w Krakowie, w ramach Cracow Art Week Krakowskie 2020: Sztuka pojęcie otwarte. Wystawa zbiorowa, na której prezentowałam 5 obiektów z cyklu Pary, pokazywane po raz pierwszy podczas wystawy indywidualnej Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość? (Can I Make You Feel Bad?) w galerii l'étrangère w Londynie w kwietniu 2016. 8. Działy otwarte/Działy zamknięte, wernisaż 5 listopada 2020, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. Funkcja kuratorki oraz uczestniczki wystawy jubileuszowej. Moje prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 9. Kawiarnia jest kawiarnią jest kawiarnią, wystawa organizowana przez Fundację Henryk, dotychczas odsłona tylko w Internecie. Artystki: Zuzanna Bartoszek, Agata Kus, Małgorzata Markiewicz, Dominika Olszowy i Paulina Włostowska. Kuratorzy: Ania Batko i Aleksander Celusta. Czas trwania wystawy: 19 listopada–31 grudnia 2020. 10. Bezresztkowce, przygotowanie limitowanej serii płaszczy bezresztkowych dla Zachęty – Narodowej Galerii Sztuki z okazji 160-lecia powstania Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych w Warszawie, grudzień 2020. **W 2019 dr Małgorzata Markiewicz zrealizowała ich siedemnaście:** 1. Roboty ręczne, rezydencja artystyczna oraz wystawa indywidualna w Muzeum Tatrzańskim w Zakopanem. Czas trwania rezydencji: 7–13 lutego 2019, wraz z Katarzyną Deptą-Garapich. Część mojego projektu nosiła tytuł Kosmos. Pająki i pajęczyny. Prezentacja prac powstałych podczas rezydencji odbyła się w Galerii Władysława Hasiora w Zakopanem. 2. Tribute to Virginia Woolf, prezentacja pracy – kolażu (wymiar: 10,5 × 19 cm) w ramach wystawy zbiorowej Nie mam nad nią kontroli w galerii Księgarnia/Wystawa, wernisaż 8.03. 2019. 3. Brzydkie Domy, prezentacja 5 obiektów – domków wykonanych z ceramiki, które powstały w mojej pracowni znajdującej w byłym budynku Telpodu. Wystawa zbiorowa nosiła nazwę Sól Zabłocia i dotyczyła gentryfikacji tej dzielnicy Krakowa, odbyła się w ramach Cracow Art Week Krakowskie 2019 w CSW Wiewiórka, Kraków, wernisaż 12 kwietnia 2019. 4. Book Raider, wystawa indywidualna, Shefter Gallery, Kraków, wernisaż 27 kwietnia 2019, Prace prezentowane na tej wystawie wchodziły w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcia wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 5. Kwiaty, fotografie, lightboxy z lat 2004–2007 w ramach wystawy zbiorowej Natura w Sztuce, wystawa zbiorowa, MOCAK, Kraków, pokaz prac znajdujących się w kolekcji muzeum, wernisaż 26 kwietnia 2019. 6. Połączone seria fotografii prezentowana w ramach wystawy zbiorowej zatytułowanej Macierzyństwo od początku i bez końca. Antropologiczna opowieść, Muzeum Etnograficzne w Toruniu, wernisaż 30 listopada 2019. 7. Film wideo Kuchnia oporu (Resistance Kitchen) prezentowany na wystawie zbiorowej Feminał, Gdańska Galeria Miejska, wernisaż 27 kwietnia 2019. Praca prezentowana na tej wystawie wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 8. Materia antropocenu, kuratorka oraz uczestniczka wystawy zbiorowej w zagranicznej instytucji kultury, Ma-

thare Art Gallery w Nairobi, czerwiec 2019. Prezentacja prac: TO, fotografia cyfrowa (2020), wymiary: 50 × 70 cm; 3 obiekty (bez tytułu) – w formach nawiązujących do pajęczyn, wykonane z elementów skórzanych, łączone nitami oraz sprzączkami, wymiary: około 150 × 150 cm; jeden obiekt (bez tytułu) wykonany z resztek futer, również na bazie wzoru pajęczyny, wymiary: około 150 × 120 cm. Rok powstania: 2019, podczas rezydencji artystycznej w Muzeum Tatrzańskim w Zakopanem. 9. Indywidualna rezydencja artystyczna w zagranicznej instytucji kultury Mathare Art Gallery w Nairobi na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja, 28 maja–16 czerwca 2019. 10. Siostry Rzeki, projekt zbiorowy, udział w Wodnej Masie Krytycznej jako rzeka Raba, czerwiec 2019. Projekt i wykonanie kostiumu dla rzeki Raby, performatywna prezentacja podczas spływu Wodnej Masy Krytycznej, czerwiec 2019. 11. Udział w Festiwalu Nadmiar, panelistka dyskusji o etyczności w modzie. Galeria Nośna, Kraków, lipiec 2019. 12. Mistyfikacja etnograficzna, warsztaty i wykład w ramach międzynarodowego wydarzenia (warsztaty etnograficzne) w Cieszynie The use·ful·less·ness of the experiment. Anthropology and the assembly of the unexpected, Second #Colleex Workshop, 4–6 lipca 2019. 13. Prezentacja projektu Book Raider, film wideo, rysunki, obiekt – Zeszyt z piosenkami oraz sukienka, w ramach wystawy zbiorowej zatytułowanej Jeszcze chwila i trafi mnie szlag, galeria Lokal_30 w ramach Warsaw Gallery Weekend 2019, <http://lokal30.pl/wystawy/im-about-to-go-berserk/> (dostęp: 5.05.2021). Prace prezentowane na tej wystawie wchodzą w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 14. Pełnienie funkcji opiekunki oraz kuratorki projektów studenckich – muralu Kopernik też była kobietą! oraz pięciu wystaw: Chodź, opowiem Ci historię, Wołowice się weselą, Prowokacja, Nienasycenie oraz 100 flag na stulecie uzyskania praw wyborczych przez kobiety w Polsce. 15. Składanie kwiatów, w ramach festiwalu Grassomania, indywidualna akcja pod pomnikiem Güntera Grassa w Gdańsku. 16. Tribute to Virginia Woolf, wydruk na tkaninie, wymiary: 62 × 100 cm, w drodze konkursu zakwalifikowany do Krakowskiego Salonu Sztuki 2019. 17. Mending Cracks, cykl siedmiu prac zakwalifikowanych w drodze konkursu do udziału w XVI Międzynarodowym Triennale Tkaniny Przekraczanie Granic, Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi. **W 2018 habilitantka zrealizowała ich dziesięć:** 1. Kuchnia oporu (Resistance Kitchen), prezentacja filmu wideo w ramach wystawy Home Strike, w londyńskiej galerii l'étrangère, czas trwania wideo: 3,49'. Praca prezentowana na tej wystawie wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 2. Mistyfikacja etnograficzna, Shefter Gallery, Kraków. 3. Tajemnicze zniknięcie kalafiora, w ramach Cracow Gallery Weekend Krakowskie, 21–22 kwietnia 2018, Kraków Art House, wystawa zbiorowa Dom w ogóle. Inspiracją do stworzenia pracy na wystawę Dom w ogóle stały się ambiwalentne odczucia, jakie wzbudza koncepcja domu. Performans – gotowania kalafiora – rozprzestrzenianie jego zapachu. Po otwarciu zaaranżowana instalacja artystyczna wraz z fotografią. 4. Spalanie¹ to tytuł podjętego

przeze mnie działania w ramach Kontekstów, Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Efemerycznej odbywającego się co roku w Sokołowsku. Wzięłam udział w festiwalu w lipcu 2018. 5. Strike Uniform, performatywny odczyt oraz prezentacja serii 10 Strike Uniforms podczas Symposium Feminist Visual Activism w Institute of Contemporary Arts w Londynie. 6. Mending Cracks, pokaz w ramach Warsaw Gallery Weekend, wystawa zbiorowa Prêt-à-porter w Galerii Lokal_30, prezentacja 5 swetrów z serii Mending Cracks oraz premierowy pokaz filmu wideo Mending Cracks, Warszawa, wrzesień 2018. 7. Otrzymanie zaproszenia na zagraniczną rezydencję artystyczną do International Studio and Curatorial Program (ISCP) w Nowym Jorku. Zostałam wytypowana przez Anetę Szyłak. Wciąż aktualne zaproszenie na wyjazd nie zostało jeszcze zrealizowane ze względu na pandemię. 8. Wykład na zaproszenie Thierry'ego Berlemona dla studentów architektury KU Leuven, w przestrzeni organizacji architektów l'escaut w Brukseli, październik 2018. 9. Nic o nas bez nas, flaga, wymiary: 130 × 93 cm, druk na tkaninie. Udział w 3 wystawach 100 flag na stulecie uzyskania praw wyborczych przez kobiety w Polsce, listopad 2018–maj 2019 (Biuro Wystaw Artystycznych w Warszawie, Muzeum Współczesne we Wrocławiu oraz Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi). 10. Szyszka, rzeźba, technika mieszana, ceramika i kable, wymiary: około 40 × 15 × 15 cm. Udział w Krakowskim Salonie Sztuki, październik 2018, wystawa zbiorowa, Pałac Sztuki.

W 2017 habilitantka zrealizowała ich sześć: 1. Kuchnia oporu, film wideo zrealizowany na wystawę Gastronomki, otwartą 8 marca 2017 w Domu Norymberskim w Krakowie. Czas trwania filmu 3,49'. Praca prezentowana na tej wystawie wchodzi w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 2. Sum, obiekt z ortalionu w postaci lewitującego balona o wymiarach 300 × 50 × 50 cm wykonany specjalnie na wystawę zbiorową, galeria Księgarnia/Wystawa, Kraków. Czas trwania wystawy: 17 lutego–17 marca. 3. Stitching and Unstitching, rezydencja i wystawa indywidualna w zagranicznym ośrodku kultury, Mathare Art Gallery w Nairobi na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja. Współpraca z Joanną Rajkowską oraz lokalnymi kobietami nad projektem i wykonaniem pięciu tkanin w technice haftu. 4. Nowa kartografia, praca zrealizowana wraz ze studentami i studentkami kilku roczników w ramach zajęć i pokazywana na festiwalu Wydział Sztuki w Mieście. 5. Naprawianie pęknięć (Mending Cracks), druga indywidualna rezydencja w zagranicznej instytucji kultury Mathare Art Gallery w Nairobi na zaproszenie Fundacji Razem Pamoja odbyła się we wrześniu 2017. 6. Siła sprawcza kobiet, spotkanie i prezentacja 5 prac w ramach wystawy Gotong Royong. Rzeczy, które robimy razem, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, 23 stycznia 2018. Prezentowane prace (haftowane tkaniny) powstały podczas pobytu na rezydencji w Mathare Art Gallery w Nairobi wraz z Joanną Rajkowską, we współpracy z kobietami z Cooperative Spółdzielnia Ushirika.

W 2016 dr Małgorzata Markiewicz zrealizowała ich jedenaście: 1. Czarna Kolumna, prezentowana na wystawie zbiorowej zatytułowanej Widmo, BWA, Katowice, wernisaż 29 lipca

2016. Wystawa zbiorowa, realizacja nowej pracy site specific do przestrzeni galerii w postaci miękkiej filcowej kolumny, wymiary części znajdującej się przy suficie: 1550 × 130 cm, sama kolumna: wysokość 380 cm, średnica 70 × 70 cm, materiał: czarno- szary filc syntetyczny, nity kaletnicze. Czarna Kolumna została wykonana specjalnie do tego wnętrza. Robienie architektury jest jak szycie ubrania, tylko skala trochę inna. Budynki skrojone na miarę dobrze leżą. Nie jestem architektką z wykształcenia, ale ubrania szyję od zawsze. Miękką, prawie czterometrową kolumnę potraktowałam jako nieco większe ubranie, przygotowałam dla niej wykrój, a następnie krok po kroku zabrałam się do budowania jej w przestrzeni wystawy Widmo. 2. Stworzenia Świata (Genesis), w ramach projektu Flow/Przepływ, Bel Etage, Berlin, rzeźba, wymiary: 600 × 250 cm, stal malowana na czarno, współpraca z kenijskim artystą Iddim Bashirem. Rzeźba prezentowana była na barce rzecznej Heimatland w Berlinie. Projekt, zarówno rzeźby, jaki i obrazu zamontowanego w rzeźbie, jest mojego autorstwa. 3. Dziejba leśna, działanie plenerowe. Spalanie ziół na plaży nad zalewem w Kryspinowie, podczas wydarzenia Dotknięcie Wody, Szczere Pole. 4. Cycata Bogini, ceramiczna rzeźba, wymiary: 30 × 20 × 14 cm, wykonana specjalnie na wystawę [wróble ćwierkają po grecku] w zagranicznym ośrodku kultury Centrum kulturalne Thrialida, Ateny, wernisaż 9 grudnia 2016. 5. The Others Art Fair, targi sztuki w Turynie. Nagroda za najlepszy projekt kuratorski została przyznana za prezentację prac Małgorzaty Markiewicz oraz Joanny Rajkowskiej. 6. Połączone oraz seria zdjęć Kwiaty weszły do wystawy zatytułowanej L'arte differente: MOCAK al MAXXI, która prezentowana była w zagranicznej instytucji MAXXI (Narodowe Muzeum Sztuki XXI wieku) w Rzymie. Praca Połączone znajduje się w kolekcji MOCAK-u. Jest to seria zdjęć przedstawiających proces dorastania mojej córki, a tym samym obrazujących upływ czasu. Projekt jest realizowany od 2009 – co roku w styczniu po urodzinach mojej córki powstaje jedno zdjęcie, które przekazuje do kolekcji MOCAK-u. Jedno z prezentowanych w Rzymie zdjęć powstało po uzyskaniu stopnia doktory, reszta przed 2015 rokiem. Seria fotografii z cyklu Kwiaty powstała w latach 2004–2007. 7. Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość? (Can I Make You Feel Bad?), galeria l'étrangère, Londyn, wystawa indywidualna w zagranicznej instytucji kultury, wernisaż 20 kwietnia 2016. Na wystawie zaprezentowałam prace z cyklu Paryrzeźby/obiekty wykonane ze znalezionych rękawiczek, 7 sztuk, eksponowane były na zaprojektowanych przeze mnie metalowych, malowanych na czarno stojakach. Ponadto na wystawie pokazywana była seria 4 prac zatytułowanych Under Toxic – są to szydełkowane pajęczyny wykonane według rysunków przedstawiających zaburzenia w strukturze pajęczyn wytworzonych po podaniu pająkom substancji psychoaktywnych. Następnie praca Brzydkie domy (Ugly Houses), czyli cykl 5 ceramicznych rzeźb – domków o zaburzonych strukturach. Na wystawie można było oglądać również dwa neony: jeden z napisem Czy mogę Ci zrobić jakąś przykrość? w języku angielskim (Can I Make You Feel Bad?) koloru czerwonego o wymiarach 120 × 60 cm oraz Ręka w rękę (Hand in Hand) w kolorze białym,

mocowany na czarnym metalowym tle o wymiarach 60 × 50 cm. 8. To nic, to nic, powiedziałem sobie, nic, nic, Galeria WizyTUjąca, Warszawa. Wystawa indywidualna, czas trwania wystawy: 14 maja– 10 czerwca 2016. Przez kilka godzin podczas wernisażu robiła na drutach tkaninę, którą sukcesywnie pruć siedząca ze nią Joanna Krawczyk. Cały czas pracowały, aby zachować balans w tworzeniu i destrukcji. Nic pruć przez Joannę wracała do niej, a ona tworzyła z niej ponownie tkaninę, którą Joanna pruć. *Codziennność*, *Penelopa* i *Odyseusz*, *Mojry* oraz *Szyf* byli z nami. Na wystawie zaprezentowane zostały również prace z serii *W moim brzuchu jest żarłoczne zwierzątko, zjadło mi już nogi*. 9. Cieszę się bardzo, że Ci się udało (*I am Very Glad that You Could Make It*), solo performans w zagranicznej instytucji kultury *The Photographers' Gallery*, Londyn, 5 grudnia. Performans był bezpośrednią odpowiedzią na wystawę *Feministyczna awangarda lat 70*. Nie od dziś oczekuje się od kobiety występowania w wielu rolach; odnoszenia sukcesów zarówno na polu prywatnym, jak i zawodowym. Kobieta będąca równocześnie matką, żoną, kucharką, sprzątaczką oraz pracującą zawodowo musi wykonywać nie lada akrobacje, żeby wszystkim tym wcieleniom podołać. Nie można przyznawać się do porażek, bo jesteśmy niewolnikami sukcesu. Podczas performansu wystawiłam się na widok publiczny, w świetle reflektorów zmagając się z akrobacjami na wałku do ciasta i desce do krojenia, pozwalałam sobie na publiczne porażki. Performans został szerzej omówiony jako jedna z prac wchodzących w skład realizacji wskazanych jako osiągnięcie wynikające z art. 219 ust. 1 pkt 2 ustawy z 20 lipca 2018 r. 10. Wykład oraz warsztaty dla studentek ESAD w Porto w ramach wymiany Erasmus+ (mobilność wykładowców i wykładowczyń). Warsztaty dotyczyły designu bezresztkowego i oparte były na mojej koncepcji dotyczącej takiego właśnie projektowania. Jako przykład i punkt wyjścia posłużył uszyty płaszcz, pierwszy z serii *Bezresztkowców*, czyli ubrań, których powstanie nie generuje żadnych odpadków w postaci ścinków. Płaszcz został uszyty z jednego kawałka materiału. 11. Pokazała swoje dzieło dorosłym i zapytałam czy ich nie przeraża, obiekt prezentowany na wystawie *HATI HATI HAT*, wernisaż 10 czerwca 2016. Na tę wystawę opracowała jeden z kapeluszy, wykonując autorski obiekt, przypominający węża, który zjadł kapelusz. **Dr Małgorzata Markiewicz zrealizowała jeszcze dwie realizacje zaraz po doktoracie w roku 2015:** 1. *Bajka o odpływaniu i wracaniu*, w ramach projektu *Działania we wsi*, działanie/performans na promie na Wiśle polegające na pruciu uprzednio zrobionej na drutach tkaniny, wraz z odpływaniem od brzegu, 25 października 2015, Kraków–Kopanka. 2. *Fears/ Strachy: W moim brzuchu jest żarłoczne zwierzątko, zjadło mi już nogi*, seria 3 obiektów/ubrań z wyhaftowaną, widoczną aplikacją, prezentowana podczas zbiorowej wystawy zatytułowanej *Boutique Art Couture*, Gislaved Konsthall, wernisaż 5 grudnia, wystawa trwała do 17 stycznia 2016, Gislaved. Wystawa zbiorowa zorganizowana została w Szwecji przez fińską galerię *Huuto*.

Reasumując. Dorobek artystyczny i naukowy dr Małgorzata Markiewicz, który wykazała w swo-

jej dokumentacji czyli sześćdziesiąt trzy realizacje artystyczne wykonane oraz upublicznionych po doktoracie uważam za wystarczający, dodatkowo jest warte podkreślenia że habilitantka wiele wystaw zrealizowała za granicą.

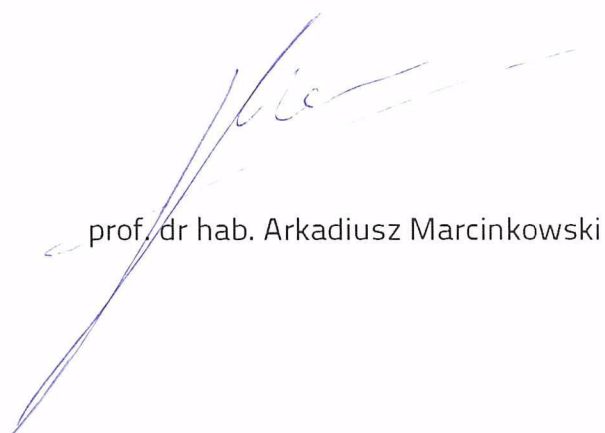
VI Osiągnięcia dydaktyczne

W swojej praktyce dydaktycznej jak napisała habilitantka w Wykazie osiągnięć stara się włączyć swoich podopiecznych w działania wychodzącego poza pracownię. Wielokrotnie zaprasza ich do uczestnictwa w przedsięwzięciach, które sama rozpoczyna oraz urzeczywistnia. Jak napisała jej praktyka dydaktyczna wiąże się z praktyką artystyczną. Problematyką zajęć habilitantki są zagadnienia, które w danym czasie są dla niej interesujące, albo stanowią istotne zagadnienia współczesności. Specyfika jej praktyki artystycznej ma znaczący wpływ na wybór przez studentów wybierania dr Małgorzatę Markiewicz jako promotorkę ich prac dyplomowych. Miało to miejsce w roku akademickim 2019/2020. Dr Małgorzata Markiewicz w okresie pracy na Wydziale Sztuki Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie realizowała zajęcia w ramach Pracowni Projektów Krytycznych, Laboratorium Działań Przestrzennych, Intermediów, Projektów Krytycznych, Projektów Zespołowych oraz Rysunku i Rzeźby. Od 2014 realizuje zajęcia z przedmiotu intermedia na kierunku Design natomiast od października 2021 dla stopnia magisterskiego Art & Design. Na przełomie roku akademickiego 2014/2015 prowadziła zajęcia z rysunku na kierunku Malarstwo oraz rzeźbę i działania przestrzenne na Malarstwie oraz Animacji kultury w przestrzeni społecznej. Przedmiot działania przestrzenne w latach 2014–2016 prowadziła na studiach zaocznych na Wydziale Grafiki. Dodatkowo prowadziła działania przestrzenne na studiach dziennych dla kierunku Digital Design oraz w latach 2014–2019 na kierunku magisterskim Art. & Design. Jak napisała dr Małgorzata Markiewicz z czasem dziedzina jej zainteresowań konkretyzowała się. Na prośbę i zgodnie z zachętą jej przełożonej dr hab. Beaty Długosz – wyszła z koncepcją na indywidualną pracownię. Dr Małgorzata Markiewicz stworzyła do niej program. Dla I roku kierunku Sztuka i Media są to Projekty Krytyczne a dla reszty roczników Pracownia Projektów Krytycznych. Strategia pracowni ma za zadanie stworzenie u studentów sprawności sygnalizowania problemowych sytuacji, podważania zjawisk, poglądów a także przyjętych jako dogmat. Program Pracowni habilitantki ma na celu tworzyć sylwetkę osoby dojrzałej, posiadającej prywatne zdanie a co najważniejsze potrafiącej je przedstawić za pomocą środków artystycznych. Pracownia Projektów Krytycznych funkcjonuje jako przedmiot do wyboru dla kierunku Sztuka i Media oraz Digital Design od 2019. Projekty Krytyczne są przedmiotem obowiązkowym dla I roku SiM od 2018. Na przełomie roku 2019 / 2020, przez jeden rok akademicki prowadziła Projekty zespołowe dla kierunku Sztuka i Media. Sposób pracy dr Małgorzaty Markiewicz bazuje na angażowaniu studentów w praktyki wychodzące poza pracownię dzięki czemu jak napisała habilitantka stają się one i oni uczestnikami życia

kulturalnego oraz mają możliwość podjąć próbę funkcjonowania w realnym świecie co wiąże się z konkretnymi trudnościami. Wielokrotnie podobne ćwiczenia i zadania adresuje do różnych grup, dostosowując je w zależności od kierunku studiów. Jak napisała - odpowiedzi na te wyzwania są zróżnicowane. Według mnie na podstawie opisu dorobku dydaktycznego uważam, że habilitantka za mało różnicuje swoje zajęcia dla różnych studentów z różnych pracowni i kierunków. Jednym zdaniem prowadzi je w bardzo podobny sposób.

VII Konkluzja

Na podstawie przedstawionej dokumentacji stwierdzam, że osiągnięcia Pani Małgorzaty Markiewicz nie spełniają wymagania ustawy o stopniach naukowych i tytule oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego. Ponadto uważam, że prace nie wnoszą znacznego wpływu w rozwój dyscypliny i wnoszę o nienadawanie Pani dr Małgorzacie Markiewicz stopnia dr habilitowanego.

prof. dr hab. Arkadiusz Marcinkowski